

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen hævder, at jeg ikke skulde kunne huske, hvad jeg har sagt. Jeg foreslaar, at det ærede Medlem ser efter i Forskykket, naar det kommer i Morgen; saa vil han se, at det er rigtigt, hvad jeg hævder. Jeg har ikke beskyldt det ærede Medlem . . . (*Alsing Andersen:* Det er underordnet) . . . Men det var ikke underordnet, da det ærede Medlem stod her oppe og dummede sig.

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke anvender slige Udtryk over for hinanden under Forhandlingerne her i Salen.

Aksel Larsen: Jeg skal saa vidt muligt bestræbe mig . . . (Munterhed) . . . ja, jeg skal bestræbe mig for ikke at give alt for aabenlyst Udtryk for mine Tanker.

Hvad Spørgsmaalet om Forfatningen angaar, siger det ærede Medlem: Vi Socialdemokrater har stillet et Forfatningsforslag, der udtrykker, hvad vi vil, men Kommunerne stiller altsaa ikke deres Sovjetforfatningsforslag her. Nej, det har Socialdemokraterne aldeles ikke, efter det ærede Medlems egne Ord. Maa vi faa Svar af det ærede Medlem: Vil Socialdemokratiet, saa snart dette Forfatningsforslag er vedtaget, møde frem og gennemføre i Kraft af Et-kammersystemet Republikken og 21 Aars Valgretsaldere? Det har det ærede Medlem tidligere sagt her, men nu vover han ikke at tale om det, men gaar uden om det som Katten om den varme Grød. Er det Tilfældet, saa maa man nok spørge: Hvorfor kommer man ikke med Forslaget her, hvorfor skal det gemmes? Statsministeren gaar uden om det forsigtigvis, det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen tør slet ikke tale om det.

Hvad angaar Kritikken i Sovjetunionen, ja, da er det et af de Punkter, hvor jeg er mere sagkyndig end det ærede Medlem Hr. Pürschel, og for den Sags Skyld ogsaa end det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, og ved, at der er den rigest mulige Lejlighed til Kritik for Befolkningen, til Forslagsret og til Valg af dem, man ønsker valgt ind i Sovjetterne. Det, det drejer sig om, er, at der ikke er Frihed, og det paastaar vi ikke, og det paastaar heller ikke Sovjetunionens Forfatning, for dem, der er berøvet de borgerlige Rettigheder i Henhold til denne Forfatning.

Videre siger det ærede Medlem Hr. Pürschel, at han ved udmærket vel, hvorledes forskellige Forhold er, og hvad der staar i vort Program, for han staar med Program-

met her: Ja, jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem har læst dette Program, men Spørgsmaalet er, om han har forstaaet det. Og jeg er sikker paa, at han ikke har det, for hvis han havde forstaaet det, maatte han være blevet omvendt og Tilhænger af det. Jeg er naturligvis glad for, at dette forfærdelige ikke er sket. Det minder mig om den politiske Kandestøber: Eet er et Søkort at forstaa, et andet Skib at føre . . . (Formanden ringer) . . . eet er at læse vort Program, et andet at begribe det.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet. Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Med Hensyn til Kritik i Rusland er der jo ingen Tvivl om, at man har Lov at kritisere paa den Maade, at man siger: Vi er ikke naaet tilstrækkelig langt frem i Gennemførelsen af Femaarsplanen, Kammerater, vi maa kræve mere af jer, I maa sætte større Kraft ind. Men prøv paa at sige, at Systemet er galt, saa kommer Straffeloven. Det kan man læse sig til i Straffeloven.

Og med Hensyn til Begribelsen af det, man læser, ja, saa forstaaer jeg oprigtig talt ikke, at de to ærede kommunistiske Medlemmer føler Trang til at fremkalde Overvejelser i den Retning her i Tinget.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen fik ved Formandens Indgriben det sidste Ord i Debatten i Eftermiddag. Jeg understreger, at det sidste, han sagde, var, at de gennemfører deres Program, og i dette Program staar, at de er forpligtede til at modtage Ordre fra Moskva. Det er altid tidligere benægtet i den danske Rigsdag. Men det er overhovedet min store Glæde ved at tale med de Herrer kommunistiske Medlemmer her i Tinget, at hver Gang jeg taler med dem, faar jeg en eller anden lille værdifuld Indrømmelse, og i Dag den, at Proletariatet er Mindretallet, og det er Mindretallets Diktatur, de vil gennemføre. Det er den Indrømmelse, der er kommet ud af det i Dag.

Og med Hensyn til Programmet gentager jeg: Læs op af det, vis, hvad det er, jeg har misforstaaet — men ikke disse Talemaader om Mangel paa Begribelse. Nej, kom med det, vis det, tag Programmet — det ærede Medlem maa gerne laane det, hvis han ikke har det ved Haanden — og paa vis, at jeg har misforstaaet det. Men det mangler.